KERAMISCH MAGAZINE

NUMMER 2 - MAART 2011

■ Felicity Aylieff ■ Aniek Meeldijk ■ Ricardo Campos en

Rosa Rosell ■ Andrew Martin ■ Barbara Vos ■ Lladró ■ De collectioneur

De geschiedenis vertalen

Felicity Aylieff maakt zich totaal geen zorgen over hoe mensen haar werk of dat van anderen benoemen. 'Het maakt me niets uit of ze het over art of craft en sculpture of ceramics hebben'

Tijdens een sabbatical in China kwam de Britse kunstenaar Felicity Aylieff in aanraking met porselein, een materiaal waar ze eigenlijk tot dan toe nauwelijks mee gewerkt had. Het werd een tijd van onderzoek, experimenten en creativiteit en dat proces leidde uiteindelijk naar monumentale porseleinen vazen van soms wel drie meter hoog. Geïnspireerd door de grote, blauwwitte Chinese porseleinen vazen ging ze aan de slag. 'Ik bestudeerde de geschiedenis, de cultuur en de verschillende technieken en met die kennis maakte ik een vertaalslag naar de huidige tijd.'

at samenhang tussen en het over en weer beïnvloeden van tradities en technielen spannende, vernieuwende, hedendaagse producten kunnen woortberagen, liet Felicity Aylieff (Edlesborough, UK, 1954) ook afgelopen december zien tijdens een korte artist-in-residence bij aardewerkfabriek De Koninklijke Porceleyen Felsgikopa Delft. Eij was hier op uit nodiging van Galerie Terra Delft, ter gelegenheid van het vijfentwintligiarije bestaan van deze galerie (zie ook pagina 26). Tijdens het festival Brandpunt Terra is er een solotentonstelling te zien van Felicity met werk dat zij maakte in Delft en in de Chinese porseleinstad Jingdezhen, sinds vorig jaar de zusterstad van Delft.

Jingdezhen

In augustus 2006 vertrok Felicity Aylieff voor haar artist-inresidence naar Jingdezhen waar zij in Mr Yu's Big Ware Factory

batical van zes maanden op voorwaarde dat ze er naderhand over zou publiceren en dat het werk, gemaakt in lingdezhen. in Groot-Brittannië geëxposeerd zou worden. 'Aan het begin van mijn carrière had ik wel eens met een soort porselein gewerkt, maar naderhand nooit meer. De eerste keer dat ik in China aankwam, wist ik niet wat te doen. Het was overweldigend, verpletterend: alleen al de veelheid aan technieken maakte alles mogelijk. Er was veel te zien, veel te doen. Ik bedacht dat ik iets moest doen wat ik niet in de UK zou kunnen. Het werden porseleinen Floorscales van hele grote afmetingen. De decoraties, geënt op het blauwwitte Chinese porselein, wilde ik vervolgens van minimaal tot uitbundig maken. De eerste maand heb ik uitsluitend op papier gewerkt en heb ik veel geleerd over de cultuur en de geschiedenis. Uiteindeliik werd miin benadering daardoor anders en ben ik veel verschillende decoratietechnieken gaan gebruiken, zoals transfer-printen, schilderen met speciale vegers en reliëfs maken.' De vormen van de vazen die Felicity in haar hoofd

ging werken. The Royal College of Art in Londen, waar Felicity als hoofddocent keramiek werkt, had toegestemd in deze sab-

'De eerste keer dat ik in China aankwam, wist ik niet wat te doen. Het was overweldigend, verpletterend: alleen al de veelheid aan technieken maakte alles mogelijk'

had, waren hoog en cilindrisch, sommige met gladde wanden en sommige met gegolfde vanden en met verschillende bevenkanten. Ondanks haar duidelijke ideeën daarover moest ze toch vaak zoeken naar compromissen om zich te voegen naar het materiaal en de kunde van de draaiers. Alle potten moesten ten minste drie meter hoog worden. Felicity vilide zog proot mogelijk werken, Daarbij moest ze ook nog rekening houden met de enorme krimp van porselen tijdens de stook. Twee, en soms ook meer pottenbakkers draaiden, tegenover cilkaar gezeten en met de handen op elikaar zodat er meer gewicht in gelegel kon worden, de verschillende onderdelen van de vazen. Met slib werden deze onderdelen aan elikaar gezet. Het verplasten en het in en uit de oven halen van de grote objecten gebeurde door vijf of zes man. Zij gebruikten hiervoor repen stof die onder de potten werden oorgehaald.

beschildering en de vorm zijn samen een poging tot bezinning en om het beeld vast te houden van de bamboe die zijn weg naar boven zoekt.'

Na haar eerste Chinese avontuur is Felicity al meerdere keren naar het land teruggekeerd. Bijna elke vakantie van The Royal College of Art wordt daarvoor benut. Toch wil ze het lesgeven niet opgeven. Het is erg belangrijk dat er goed wordt lesge-geven end at studenten blijven praten over creativieit. Bovendien geeft het lesgeven me ook vrijheid, vrijheid als kunstenaar. Door het geld wat ik ermee verdien, kan ik mezelf artistiek beter ontplooien. Ik heb in Shanghai een workshop gegeven tijdens mijn sabbatical. Wat me opviel is dat ze heel goed zijn in kopiëren en dat de technische lessen op de academie erg goed zijn, maar dat er niet gepraat wordt over personolijke en vrije keuzes, laat staan over creativieit.'

Decoratie

Zich bewust van de lange traditie van de Chinese blautwritte decoratie, voelde Felicity zich toch vrij om deze technieken naar haar eigen gevoel te gebruiken. Zo beschilderde ze ook een deel van de vazen uit deze periode met etigengemaakte vegers. Deze vegers, die ook gebruikt worden in de Chinese kalligrafie, bestaan uit bij elkaar gebonden bosjes, dikkere of juist dunnere takjes. Bij sik Brushe gebruikte ik drie verschillende vegers die ik bij elkaar had gebonden en drie afzonderlijke andere om er verschillende lagen op te leggen. In Chinese Ladders werd de vorm benaald door de Chinese Bamboe. De

Fencai

Tijdens een van haar latere reizen naar China ontdekte ze een voor haar nieuwe techniek, Fencai, ook wel familler ose druna nai genoemd. Het is een oude techniek met weel heldere kleuren. Het werk wordt na het decoreren heel laag gestookt, op 780 °C, waardoor het oppervlak bijna teatel wordt. De patronen bestaan woornamelijk uit bloemen, vogels en insecten. Deze techniek was vooral in de achttiende en negentiende eeuw heel populair, maar wordt nu niet meer zoweel toegepast. Ik heb hem hervonden en er een heel eigen draai aan seeveeven. Dat bliff voor mil een soort obsessier, meezff verdiere meerde verdiere weel werde verdiere de verdi

Foto's op deze pagina, links: Eighteen Vase Still Life, 2009, porselein, Fencai, handbeschilderd, 146 x 76 x 76 cm

Rechts: Het uitladen van de oven

Foto's rechterpagina, links: Werk dat Felicity Aylieff afgelopen december maakte bij De Porceleyne Fles

Rechts: Detail van werk dat Felicity Aylieff in Delft maakte

FOTO'S TENZU ANDERS VERMELD: FELICITY AYLIEFF

pen in de geschiedenis en de cultuur. En wat ik ervan opsteek, evrtaal ik naar deze tijd, naar het hedendaagse. Dit soort processen vind ik minstens even belangrijk als het materiaal dat ik gebruik: De vazen die Felicity met behulp van deze techniek maakte, zijn niet zo groot als in haar eerste periode in China, maar variëren toch nog tussen de anderhalf en twee meter. De motieven werkte Felicity eerst uit op papier, waarna ze er vervolgens sponzen stempels van maakte. Uiteindelijk werden alle motieven met de hand beschilderd met de specifieke Fencal-kleuren.

Delft

Afgelopen december werkte Felicity Aylieff op uitmodiging van Terra Delfi als artistin-residence bij aardewerkfabriek De Koninklijke Porceleyne FlesjRoyal Delft. 'Het was een korte periode van twee weken, maar heel inspirerend. Aanleiding was mijn werk geinspireerd op het blauwvitte Chinese porselein en dan nu in combinatie met Delfis blauw. Ik kwam met een open mind. Ik wist niet wat de verwachting van de fabriek was, maar alles bleek heel open. Ik ben begonnen met het bestudeen van de mooie collectie Delfis blauw en kopieñen van Japanse serviezen uit verschillende perioden. In het begin heb ik heel veel foto 's gemaakt. Uiteindelijk zag ik in die foto's voordurend een patroon terugkeren, voor mij het centrale motief. Hiermee ben ik aan het werk gegaan op borden en vazen. Ik heb die motieven vertaald naan het he

dendaagse, geabstraheerd, er mijn eigen stempel op gedrukt. Voor Felicity was het een hele nieuwe uitdaging, met name om zo klein te werken. Het was totaal anders dan ik gewend ben, maar zeer inspirerend en interessant. Ik denk dat een fabriek als De Forceleyne Fles ook op zoek is naar nieuwe ideeën en nieuwe input. Misschien ontstaat er in de toekomst een vorm was naemwerking.

Felicity Aylieff maakt zich totaal geen zorgen over hoe mensen haar werk of dat van anderen benoemen. Het maakt me niets uit of ze het over art of craft en sculpture of ceramics hebben. Als het werk integer is en een artistiek niveau heeft, maakt het mil niet uit hoe ze het noemen."

De solotentoonstelling van Felicity Ayllerf, onderdeel van het keramiekfestival Brandpunt Terra, is te zien van 23 april tot en met 4 juni in Galerie Terra Delff, Nieuwstraat 7, 2611 HK Delff, (015) 214 70 72, info@iterra-delft.nl, www.terra-delft.nl. Open van dinsdag tot en met wijdag van 11.00 tot 18.00 uur en op zaterdag van 11.00 tot 17.00 uur.

Vanaf 23 april is bij Galerie Terra Delft een dvd te koop over de artist-in-residence van Felicity Aylieff bij de Porceleyne Fles.

'Het blijft voor mij een soort obsessie: mezelf verdiepen in de geschiedenis en de cultuur. En wat ik ervan opsteek, vertaal ik naar deze tijd, naar het hedendaagse'